

Bjiste en noggus bjiste.

Pas geleje zaat ur bij oos nun mwooje voggel in de tuin. Bruin mee blaauw en ier en daor wok nog un bietje wiet. “Da mot wel nun annebroek zen”, zee ik tege munne jongste kleinzeun. Dur kwaam nun glaozige blik in zun wogge. Ik zaag um denke:”Gaoggut wel goed mee oos opa?” want ij aar gin idee woar ik ’t over aar. Dus moes ik um vertelle da da bjisje un vlaomse gaoij waar.

Toen gieng ik in gedachte wir wijd trug in de tijd. Want as kiend aar ik wok al in de gaote datter soms un jil grwoot verschil waar tusse oos dialekt en de standaard taol as ut over bjiste gieng. Ik merkte da al al op de boederije bij oos in de buurt. Ik zaag ne kjir un boerin mee nun emmer voer staon bij de pindraod. Ze riep:”Kiep, kiep, kiep”. En wie kwame dur as gekke aonrenne: gin kippe mar de klenste kalfkes. Op de boederij wiere de eiere trouwes geleed dur tiete. Mjstal deje ze da in de tietekwooj, mar soms mokte ze op un aander plekske, in de schuur bevobbeld, un soort nest en liete daor de eiere achter. Ware die uitgebroeid dan liep de kloek rond mee un stel donzigge ballekes dur achter aon: de pielekes. En in de maand november waar ut afgelwope mee ’t luie levetje van de kuse. Die ware lekker vetgemiest en wiere dan gewon op dun eige waaruft geslacht. En as we ut as kiendere over varrekes are bedoelde we de pissebedde die onder ne stjin uitgekrope kwame.

Mar wok aandere bjiste are nun aparte naam. Wa denkte van de voggeltjes die ge achter de koeie aon zaag lwope om de insekte te pakke die in de buurt rondvloge. Da ware kwikstertjes mar wij noemde ze: koeistouwerkes omda ut leek asof ze de koeie vurruit stouwde die nor de stal moese om gemolleke te worre. En nou we ’t toch over insekte ebbe: Wie is ur nog nwoojt gestoke dur un perreweps. Zogaauw ’t augustus is vliege ze rond oewe kop. Dur oef mar un bietje züttigheid in de buurt te zen of ze komme dur op af. En oe mjir dagger nor slaot oe kwaoier da ze worre.

Zon zen dur wel mjir van die kleine vervelende bjisjes. At un bietje waarrum gaot worre in ut vurjaor stikket in de tuin binne de korste kjirre van de muuzeikers. Ze zen dan wel klein, mar taai as ik wit nie wa. Ge kun wel prebere ze weg te krijge, mar ze blijve trugkomme. Diep in de grond emme ze un nest mee eikes en daor komde zomar nie bij.

Dur zen trouwes nie aljin vervelende insekte. En dan kom ik uit bij de korepikker. Agge die rond ziet vliege denkte datter nun mienie-illikopter verbij komt. Ze doen gin mènes kwaod en ziender kleurig uit. Nou mot ik zegge, dassa dur nie aljin schitterend uitzien mar da de bjisjes wok noggus nun stik mwooie naam emme in ut Standaard Nederlaas naomeluk: Libelle.

As afsluiting un passende Braobaase wijseid: Agge jinne muuzeiker dwood trapt, komme dur tien op de begraofenis.

Piet Luijten

